

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.
Za odnośnienie do domu dopłaca
się miesięcznie nie kop. 5.
Na prowincji i w Cesar-
stwie: rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 6; dodatek poranny
kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzą
stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY TRZECI

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmie kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

Dziś: Makarego,
Wtorek: Daniela,
Środa: Tytusa B.
Czwartek: Telesfora P.

Wschód słońca o godzinie 8-ej minut 12.
Zachód 3-ej 56
Długość dnia godzin 7 44
Przybyło 0 6

Wschód księżyca o godzinie 2 minut 25 w.
Zachód 7 22 r.
Wysokość wody na Wiśle st. 4 c. 0 (st. 3 c. 3).
Dziś o godzinie 2-ej po połud. zimna 10°.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz
garmentowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop. każdy na-
stępny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petirowy albo jego
miejsce pierwszy raz 10 kop.,
każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wiersz
po 2 kop. każdy raz, ogłosze-
nie minimum 20 kop.
Nadstawiane: za jeden wiersz
garmentowy rs. 1.
Ogłoszenia do *Kurjera* przy-
jmuje także Biuro Rajchmanna i
Frendlera, ulica Senatorska.

Piątek: Trzech Króli.
Sobota: Lucjana M.
Niedziela: Seweryna Op.
Poniedziałek: Marcjanny P. M.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 513.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 3251, telefonu nr. 313.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Strzeżysława, jutro Wlastimiry.
Zgromadzenia: Kwartalna sesja zgromadzenia bednarzy.
(Mieszkanie starszego, Łucka, 20—6 po południu.)
Wystawy stałe: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych.
(Krak.-Przedm. N 15—od 10-ej rano do 4-ej po południu.)
Wystawa obrazów Krywulta. (Hotel Europejski—od 10-ej
rano do 8-ej wieczorem.)—Wystawa obrazów spółki malarzy
i rzeźbiarzy. (Nowy-Swiat N 27—od 10-ej rano do 7 1/2 wiecz.
Wystawa etnograficzna. (Krak.-Przedm. 17—od 10-ej rano do
4-ej po poł.)—Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego
i rzemieślniczego krajowego. (Gmach Muzeum przemysłu
i rolnictwa na Krak.-Przedm. N 66—codziennie od 10-ej rano
od 4-ej po południu, w niedziele zaś i święta od 12—4-ej po
południu. Wejście bezpłatne.)
Teatry: Wielki: dziś „Przyjaciół Fryc” (z udziałem panny
Assunty Lantes i p. Achillesa Stehlego), oraz „Syrena”;
jutro „Pan Twardowski”;—Rozmaitości: dziś „Wejście
w świat”; jutro „Wejście w świat”;—Mały: dziś „Żołnierze
Ludwika XIII-go”; jutro „Żołnierze Ludwika XIII-go”. (7 1/2
wieczorem.)

— W dniu jutrzejszym, o godzinie 9-ej zrana, w kapli-
cy Matki Boskiej Częstochowskiej w kościele św. Ducha
(po-paulińskim) odprawiona będzie ku Jej czci uroczysta
wotywa.

— Jutro, o godzinie 10-ej zrana, w kościele św. Fran-
ciszka Serafickiego (po-franciszkańskim) odprawiona bę-
dzie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu i pro-
cesjami ku czci św. Antoniego Padewskiego.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Wobec feryj świątecznych, które zwracają chwilo-
wo najburzliwsze umysły ku wrażliwości i ukojeniu
życia domowego, rodzinnego, towarzyskiego, nie dziw,
że zleniwił trochę puls gorączkowy skandalu pa-
namskiego, który w drugiej połowie grudnia zdawał
się zagrażać moralną zagładą wszystkim wybitniej-
szym ludziom, będącym u steru we Francji, ba, na-

wet dzisiejszemu porządkowi republikańskiemu nad
Sekwaną.

Nie przesądzając losów dalszej ewolucji tej mętnej
z natury a zamacanej od tego i sztucznie sprawy,
przypnie się godzi, że dwa tygodnie spokoju dobro-
czynnie wpłynąć mogą i muszą na jej tok. W przed-
świątecznej porze każdy niemal dzień był Molochem,
który pochłaniał kogoś ze stojących na świeczniku
życia narodowego. Niema już stronnictwa, które nie
złożyłoby hekatomby w ludziach. Otrzeźwienie kilku-
nastodniowe zmiany może metodę dalszego skalowa-
nia bez oczywistych dowodów.

Są pomiędzy wskazanymi przez opinię publiczną
ludzie, którzy moralnie już się na dawny poziom po-
wszechnego szacunku i popularności nigdy nie pod-
niosą, aczkolwiek nie dowiodą im dokumentami wi-
ny. Resztę żywota publicznego przyjdzie im pędzić
w półświatle moralnem: może nikt nie będzie miał
prawa kategorycznie ich potępić, ale otoczyć ich ja-
kaś mgłą pośepną, zagadkową, która nie pozwoli ni-
komu obok nich przejść bez wzruszenia ramionami,
bez rzucenia wątpliwego spojrzenia, bez szydlerzego
półśmiechu. Zapewne pp. Rouvier i Roche nie bę-
dą już nigdy ministrami, chociaż obydwa stanowią
pierwszorzędne siły fachowe w personelu rządzącym
Francją; zapewne p. Floquet nie będzie nadal wy-
brany prezesem izby deputowanych. Czy cokolwiek
śledztwo sędziego Franqueville potrafi sformułować
przeciw nim pozytywnego, jest mimo tego bardzo
wątpliwem. Takie są konsekwencje isticie tragiczne
toczącego się dramatu, konsekwencje nieuniknione
nawet wtedy, gdyby dramat doczekał się rozwiąza-
nia pogodniejszego, niż przypuszczają we Francji.

Posadzeniem usiłowano dotknąć także i Juliusza
Ferry. *Libre parole*, niewyczerpana w denuncja-
cjach, których wiarygodność okaże się dopiero, usi-
łowała i jemu przypisać przedajność zdania i wpły-

wu, drukując jakiś stary list na dowód, że systemat
korupcji nie od dzisiaj pożera i trawi naturalne za-
soby zdrowia w organizmie politycznym Francji.

P. Ferry uważał za właściwe przejść obok tej de-
nuncjacji z magnacką pogardą człowieka, wierzącego
w swoją nieskazitelność. Co więcej—przed kilko-
ma dniami rozwinął on w Lugdunie, w rozmowie
z interviewerem dziennikarskim program republikań-
skiego zszeregowania się i odrodzenia pod hasłem
porządku i swobód, jakie Francji dała rzeczpospoli-
ta. Reforma republikańizmu potrzebna jest, aby
wobec powszechnego obalamucenia umysłów, wobec
wydzierania się na wierzch mętnych i światobur-
czych kierunków nabrać sił do odparcia dyktatury,
restauracji i anarchji.

P. Ferry uważany jest we Francji za „męża siły”,
za zwolennika kierunku poważnej i silnej władzy u
góry bez narażenia na szwank swobody parlamentary-
zmu. Nie idzie on tak daleko w tem przeświadcze-
niu swoim o potrzebie władzy, jak Dérouté z gru-
pą bulanżystów, który dąży wprost do zgnięcia
parlamentaryzmu, pokrewnego we Francji z anar-
chją. W każdym razie są pewne punkty styczne po-
między owym czcicielem idei władzy i prawa a bu-
lanżystą, pragnącym wcielić te same idee w osobie
prezydenta rzeczypospolitej, wybieralnego drogą ple-
bisytu, t. j. głosowania powszechnego, nie zaś przez
kongres obu izb parlamentu. Ze taka prezydentura
w zdrowym organizmie republikańskim nie prowadzi
wprost do dyktatury, świadczy wiekowy przykład
Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, które
nie zarejestrowały w historii swojego zjednoczenia
od lat 120-tu dyktatorskich aspiracji w „Białym
Domu”.

Zestawiamy programy Juliusza Ferry’ego i Dérouté’a
dlatego, ponieważ tkwić się w nich zdaje to
wszystko, z czego odrodzićby się mogła rzeczpospo-

Z TEATRU.

Stary Rapiński miał jakieś nieporozumienia ze
swoim sąsiadem Haleniewskim. Nic w tem dziwno-
go zresztą, gdy usposobienia mają zupełnie do siebie
niepodobne, bo Rapiński jest szczery, otwarty, tro-
chę burczymucha, ale szlachcic z sercem na dłoni,
a Haleniewski—sknera, dusigrosz, kocha tylko pie-
niądze i własną żonę skapstwem swoim i grubiań-
stwem do przedwczesnej śmierci doprowadził. Mon-
tecchi i Capuletti mieszkają z sobą o miedzę i na-
turalnie Romeo kocha się w Julji, a Julja w Romeu,
bo pomimo waśni ojców Zosia Rapińska z Józefem
Haleniewskim wychowywali się prawie razem. Ba-
wili się w piasku i skakali przez obcęże, aż stary
Kapulet Rapiński, szkodliwie, co się święci, za-
brał żonę z córką i wywiozł jedynaczkę do Warsza-
wy, aby wczas zapobiedz zbytnim zapalom młodej
pary, na które nieprzychylnym patrzył okiem.

Z cudzego doświadczenia biorąc przykład, dość
logicznie umyślił sobie ojciec Zosi, że córka w wiel-
kiem mieście wśród zabaw i rozrywek, jakie jej na-
stręczy, zapomni o młodzieńczej miłości, a gdy wśród
nowego otoczenia znajdzie się jeszcze odpowiedni
konkurent do jej ręki, to się i sklei małżeństwo, pe-
wno nie gorsze od wielu innych, jakie znał i widział
w życiu.

W Warszawie mają Rapińscy krewnych Szastal-
skich, rodzinę, złożoną z dwóch generacji, tj. ojca,
matki, syna i córki, którzy wszyscy czworo razem
żyją na bruku miejskim, dogryzając jakichś resztek,
przywiezionych ze wsi, chwytając się przytem róż-
nych procederów, ułatwiających im utrzymanie na
koszt cudzy i eksploataowanie dawnych stosunków
familijnych i sąsiedzkich. Otóż Szastalscy razem

z Wyrwalską, również krewną Rapińskich, mają
nowoprzybyłych wprowadzić w wir wielkomięski,
ułatwić im „Wejście w świat”. Hilary Szastalski
ojciec przyjmuje na siebie rolę dostarczyciela pro-
wjantów, czuwa nad piwnicą i kuchnią swoich kre-
wnych; Ewa, jego żona, myśli o tualietach balowych
dla kuzynek, a ich syn Michał, uprawiający „agro-
nomję miejską”, ma sprowadzać młodzież do gościn-
nych salonów wujostwa, wśród której niezawodnie
odpowiedni konkurent dla Zosi się wynajdzie.

Nagle Szastalscy dowiadują się z opowiadania ja-
kieś Głęboszyńskiej, że Rapiński ma bardzo zna-
czny majątek, dochodzący do stu sześćdziesięciu ty-
sięcy rubli. Następuje nagły zwrot w ich postępo-
waniu z krewnymi, chcą ich teraz odosobnić od świa-
ta, od całej gromady niezbyt wykwinnych gości,
jakich do nich sami sprowadzili, a odsunawszy od
Zosi trzech bardzo niefortunnych wielbicieli na po-
czekaniu znalezionych, ożenić z bogatą kuzynką Mi-
chała, który ma wielką skłonność do małżeństwa
z posażną panną. Plan ich nie udaje się, bo Józef
Haleniewski przyjechał za swoją bogdaną do War-
szawy, a po przykryj przeprawie z Rapińskim, któ-
ry pocziwego chłopaka za awanturę z Szastalskim
zbyt surowo zgromił w własnym domu, zjednywa so-
bie do reszty serce Zosi, a wreszcie i zezwolenie jej
ojca, który mu w ten sposób nagradza wyrządzoną
publicznie krzywdę.

Na zakończenie pojawia się i stary Haleniewski,
który także, dowiedziawszy się o znacznym majątku
Rapińskich, godzi się na małżeństwo syna, a poje-
dnani sąsiedzi wraz ze szczęśliwą parą narzeczonych
powracają na wieś, do której wszyscy tęsknią znie-
chęceni do miasta, w którym trafili na towarzystwo
wyzyskiwaczy, ludzi przewrotnych, albo pasorzytów
i pieczeniary. Taka jest w grubszych rysach treść
najnowszej komedji Zygmunta Przybylskiego „Wej-

ście w świat”, którą wczoraj po raz pierwszy na
rozpoczęcie Nowego Roku w teatrze Rozmaitości
odegrano.

Autor „Wicka i Wacka” i bardzo udatnego „Dwo-
ru we Władowicach”, zdaje mi się, przy „Wejściu
w świat” nie utrzymał się w charakterze, jaki chciał
nadać swojemu nowemu utworowi. Pomieszał kro-
tochwilę z komedją, co niekorzystnie odbija się na
jego pracy, której zresztą wielu zalet odmówić nie
można. Ta niejednolitość tonu kilku scen komedjo-
wych, nawet w nastroju wyższej komedji utrzyma-
nych, jak rozmowa Józia Haleniewskiego z panią
Rapińską i z Zosią w akcie pierwszym, równie jak
parę scen aktu trzeciego Rapińskiego do córki i z żo-
ną, z Józefem i wreszcie dobrze nakreślona sylwetka
starego Haleniewskiego, wszystko to nie licuje z nie-
pobawionem humorem, ale zawsze krotkowiecznym za-
cięciem, z jakim autor przeważnie swój utwór tra-
ktował. Inne many wymagania dla farsy i inne dla
komedji. Tu szukamy tylko śmiechu, szybkiej, choć-
by nawet i nieprawdopodobnej akcji, życia, ruchu i
sytuacji zręcznie powikłanych.

Komedja już ma zadania wybredniejsze, a najpo-
blżliwsza publiczność szukać w niej będzie jeśli nie
charakterów prawdziwych, ludzkich, na obserwacji
życiowej opartych, to choć szeregu wypadków pra-
wdopodobnych w dobrze obmyślanej i konsekwen-
tnie przeprowadzonej treści utworu. Komedjopisarz
musi z wielką konsekwencją przeprowadzać intrygę,
choćby tylko zajęcie publiczności samą bajką, fabu-
łą było celem jego pracy. Z każdej sceny wtedy mu-
si się wytłumaczyć, każdy wypadek dobrze uspra-
wiedliwić. „Wejście w świat” ma tymczasem wiele
takich sytuacji, któreby się logicznie wytłumaczyć
nie dały. Jakże Szastalscy mogą nieznaczącego ma-
jątkowego Rapińskich, swoich krewnych, i dowia-
dywać się o nim dopiero od Głęboszyńskiej, miej-

lita we Francji po swoim dzisiejszym moralnym pogromie. Nie sądzimy, aby awantura panamska wiodła wprost do przewrotu i zmiany formy rządu nad Sekwaną, to pewna wszakże, że ułatwiła ona znacznie rolę wszelakim pretendentom i wszelakim restauracjom. Głębokie zniechęcenie do tego ustroju państwowego, w jakim żyje Francja od lat dwudziestu, ustroju, który nie wyrobił w niej tyłu zasobów hartu moralnego i poczucia cnoty obywatelskiej, aby nie potrzebowała dzisiaj brodzić po kolana w błocie panamskim, nurtuje tam wszystkie już warstwy politycznie myślące i czujące, rodząc w umysłach jakieś nieskrystalizowane dotąd, ale niemniej silne dążenie instynktowe do zmian organicznych.

Br. Z.

„Lohengrin.”

Po burzliwych dramatach i sielankowych poematach młodej Italji, przeważnie zapelniających repertuar bieżący, opera warszawska zwróciła się wczoraj do muzyki, którą doniedawna z przekazem darzono epitetem „przyszłości”, a której z górą trzydziestka lat istnienia nadaje pomimowoli piętno „przeszłości”.

Tak jest! Partycja „Lohengrina”, osławiona niegdyś jako wyraz nieskończonej nudy, staje się dziełem z każdą chwilą popularniejszym, dla ogółu przystępniejszym.

Wczorajszy wieczór, co prawda podwójnie świąteczny, sprowadził na to młodzieńcze dzieło Wagnera cały tłum, żądny może wrażeń podnioslejszych, a może zaciekawiony występem nowego tenora.

Przedstawicielem partji tytułowej był p. Oktawjusz Nouvelli. Jest to śpiewak, mający już przeszłość za sobą, przeszłość sceniczną, która w ostatnich czasach poddała się ewolucji artystycznej pod postacią pracy na polu pedagogicznym. Ujawniało się to wczoraj pod każdym względem dodatnio, gdyż p. Nouvelli wykazał znakomitą rutynę sceniczną i umiejętność używania arkanów sztuki wokalne.

Głos śpiewaka, jakkolwiek posiada sporo metaliczności w całej skali, niestety niezbyt obszernej, odpowiadający wyrażnie w rejestrze średnim, nosi ślady pewnego zmęczenia, słowem zdradza pracowitą przeszłość. Zmęczenie to ujawnia się nietylko w samym materiale wokalnem, ale jeszcze wyraźniej w samym sposobie traktowania całej partji. Otóż przy całej dokładności i sumiennosci, przy dykcji rzeczywiście wyróżniającej się wyrazistością, pan Nouvelli dał postać tak stylowo flegmatyczną, nie zdradzając ani jednej iskierki wewnętrznej, młodzieńczej siły, przekonania, że doprawdy wydawałoby się mogło rzeczą arcydziwną, że ten sentymentalny, cedzący sylaby po sylabie tekst poetycznego podkładu, mógł pokonać krewkiego, popędlonego Telramunda.

Pan Nouvelli śpiewał partję Lohengrina sumiennie i dokładnie. Ale przytem w dążności za stylem

ciągłym, odpowiadającym wymaganiom Wagnera, okazał taką przesadę w używaniu ciągłego portamentu, że niepodobna nie zrobić mu zarzutu z tego — jest to maniera śmieszna, niesmaczna, przedewszystkiem zaś niezwykle w swej jednostajności... nudna. Wczorajszy „Lohengrin” był jednakowym wobec Telramunda, jak i w miłosnym duecie z Elzą. Zawsze rzewny aż do ekliwości nastrój czynił go podobniejszym do rycerza „o smutnem obliczu” z arcydzieła Cervantesa, aniżeli do owego potomka Parsivala, rycerza św. Graala, obrońcy zagrożonej niewinności itd.

Ciekawą też rzeczą będzie, czy p. Nouvelli zdobędzie się na siłę i charakterystykę, odpowiednią do odtwarzania postaci, niedających się powlec pokostem niemieckiej sentymentalnej romantyki. Że śpiewać może arcydokładnie, o tem wątpliwej niepodobna, sądząc z wczorajszego traktowania niełatwego „wagnerowskiego” zadania.

W każdym razie powodzenie zasłużone było wczoraj udziałem pana Nouvelli’ego.

O całości wykonania da się powiedzieć to, że, o ile tło orkiestrowe, tak ważne w „Lohengrinie”, odznaczało się wykończeniem, o tyle znowu żywioł „chórowy” zdradzał niezwykle brak zapanowania nad trudnościami. Taki np. chór w akcie pierwszym, wobec ukazującego się w oddali Lohengrina, całą swą masą zwracał się raczej ku batucie dyrektora, aniżeli do czarodziejskiego zjawiska. Niedoleżne to było nad wyraz! Również chór podwójny (mężki) w akcie drugim nie posiadał żadnego brzmienia, tyle w nim było bojaźliwości i chwiejności. Widocznie żywioły nowe nie zdołały zasymilować wagnerowskich trudności.

Elzą była panna Lantes, w nastroju sentymentalnym bardzo odpowiednią do tytułowego bohatera.

Przy rolach Telramunda i Ortrudy z dawnych pozostał p. Chodakowski i p. Szczepkowska. W partji herolda p. Landan okazuje przy bogactwie pięknego głosu barytonowego prawdziwą użyteczność sceniczną.

Najlepszym z całej obsady wczorajszej był niewątpliwie p. Sillich w roli króla Henryka, traktowanej z siłą i powagą.

St. Ciechomski.

Błękit twych ocząt...

Błękit twych ocząt tak jasny, o dziecię,
Że głębię duszy zeń odczytam snadnie:
Wiem, zdroje czyste żywi myśl twą na dnie,
A nad ich tonią buja marzeń kwiecie.

Tak kryształowy strumień błękit kradnie:
Gdy toń się zmaci, zmaci się odbicie —
Więc niebo w oczach noś przez całe życie
I niech myśl czystą każdy z nich odgadnie.

Bożydar.

skiej rezydentki, której z Rapińskim nie nie łączy? Czy Rapiński przyjąłby za konkurentów do swojej jedynekki trzy karykatury na parawan, które w dom jego wprowadzają Szastalscy i Wyrwalska? Zkądże Haleniewski w akcie trzecim pojawia się w mieszkaniu swojego wroga, z którym od lat wielu zerwał wszelkie stosunki? Jest w „Wejściu w świat” wiele takich niekonsekwencji, które mogą ująć w krotchwili, nigdy w komedji.

To samo i postaci główne utworu. Oboje Rapińscy, ich córka, równie jak Haleniewski z synem, utrzymami są w szlachetniejszym tonie komedjowym; od poważniejszego traktowania tych figur odskakuja rażąco Szastalscy, często ucieśnieni, ale bardzo naiwni, szczególnie gdy staremu sknerze o majątku Rapińskich opowiadają. W „Wejściu w świat” występuje aż dwadzieścia pięć osób, a między niemi jakaś mama z córkami na balu, która po co tam została wprowadzona, gdy mówi zaledwie kilka wyrazów bez znaczenia, a jej progenitura nie mówi nic wcale, na to już trudno byłoby odpowiedzieć. To są wady i błędy nowej komedji Przybylskiego, która jednak ma zato wiele zalet wybitnych.

Ma autor „Wejścia w świat” jakieś pociągające ciepło w traktowaniu figur swojskiego autoramentu. Jego wieśniacy, niby gwałtowni i impetyczni, są zawsze z gruntu poczciwi i robią też sympatyczne wrażenie. Kobiety z wiejskiego dworka jednąja sobie serca publiczności swoją prostotą, szczerością, a często i lirycznym akcentem, który im w porę Przybylski podsunąć umie. Takich kilka zupełnie ładnych lirycznych momentów znajduje się w roli obydwóch Rapińskich, matki i córki, szczególnie w dwóch scenach aktu pierwszego, o których już wyżej wspominałem. Dwoje Szastalskich znowu i ich syn traktowani są z humorem, mają wiele szczęśliwych konceptów i kilka dowcipów w dialogu, co prawda, nie

wszystkich nowych, ale dobrze zastosowanych do sytuacji.

Taka, jaką jest najnowsza praca Przybylskiego, nie może się liczyć do jego najlepszych, ale w każdym razie nosi na sobie cechy niezaprzeczonego talentu autora „Wicka i Wacka”.

„Wejście w świat”, grane doskonale w głównych rolach przez pp.: Rapackiego, Ostrowskiego, Frenkla, Wolskiego i Prażmowskiego, panie: Borkowską, Ostrowską i Czakównę, ma obsadę tak liczną, że jej wymienianie tu nawet nie sposób. Małeńka, drugoplanową rolę grała zawsze wyborna w rolach charakterystycznych pani Niewiarowska.

Z masy figur, kręcących się po scenie nie zbyt składowie w akcie drugim, zdążyłem wyróżnić panią Mirecką, dobrze ucharakteryzowanego na pokureczono go zdechłaka p. Owerłę i zdaje mi się, że wcale niezły nowy nabytek sceny, pana Palińskiego, który już w drugiej malej roli korzystnie się przedstawia. Jest to młody człowiek słusznego wzrostu i z ujmującą powierzchownością; obraca się na scenie swobodnie i ma nawet pewną dystynkję ruchów i postawy. Dykeja jego jest nieco za powolna, jeśli jej pan Paliński umyślnie nie przewlekał. Trzeba nad tem popracować, a gdy się we właściwym tempie wyrobi, pan Paliński będzie miał wiele dobrych warunków na scenę.

Trudno mi pominąć milczeniem bijące w oczy błędy i zaniedbania w inscenizacji „Wejścia w świat”. W drugim akcie siedem osób stoi, wyciągniętych w linję, jak szereg żorawi, przed budką suflera; to znów jakaś pani z dwiema córkami siedzi sobie na froncie sceny i czeka tam z pięć minut po to, aby przywitała się z nią Zofja Rapińska, która, umieszczona naprzeciwko niej, z odległości trzech kroków, ma ją dopiero dostrzedz po pewnym upływie czasu. Osoby, które mają coś mówić, wychodzą zawsze na przód sceny najczęściej parami, a zamieniwszy kilka

Z dniem jutrzejszym rozpoczynamy w numerach porannych „Kurjera Warszawskiego” druk powieści Sewera p. t.

„NAFTA”.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— *Praw. wiestn.* ogłasza następujące wyjaśnienie senatu: „Stosownie do brzmienia art. 983 i 989 t. IX praw. st. wyd. 1876-go r., żydzi nie mogą być wpisywani do list, z których sądy handlowe lub instytucje sądy takie zastępujące stosownie do art. 513 ust. proc. handl. t. XI cz. 2 wyd. 1887 r. wybierają kuratorów przysięgłych w sprawach o upadłość handlową.

— *Dzienniki petersburskie* donoszą, iż specjalna komisja, złożona z przedstawicieli ministerjów: finansów, spraw wewnętrznych, wojny i dóbr państwa, opracowała szczegółową ustawę o stosunku właścicieli ziemskich do najemników.

— *Petersb. wiad.* donoszą, iż w d. 30-ym z. m. odbyło się pierwsze posiedzenie komisji, złożonej z pięciu ministrów, w kwestji projektowanego zorganizowania ministerjum rolnictwa.

— Jak wiadomo, jednym z przedmiotów, nad którym naradzać się miała komisja towarzysza ministra A. S. Jermołowa, była kwestja podwyższenia normy podatku stempłowego z 80 kop. do 1 rubla. Otóż, jak się dowiadują *Petersb. wiad.*, komisja jednomyślnie wypowiedziała się przeciw takiemu podwyższeniu, projektując podwyżkę jedynie w pewnych razach, a mianowicie: stempel 2-rublowy od dokumentów na sumę wyżej 500 rs. i wszelkich plenipowencji, wydawanych przez rejentów; taki sam 2-rublowy podatek ściągany będzie od świadectw egzekucyjnych na sumę wyżej 1,000 rs.

— Na zasadzie Najwyższej zatwierdzonej opinii rady państwa, miary długości, będące w użyciu w guberniach Królestwa Polskiego, a na których obok russkich oznaczone są również miary polskie, mają być wycofane z użycia za rok od czasu ogłoszenia rzeczono go prawa. Ogłoszenie to nastąpiło w d. 7-ym lutego 1892-go r., termin zatem obowiązujący upływa z tymże samym dniem r. b. Tymczasem, jak pisze *Warsz. dzien.*, rąbanie i układanie drzewa opałowego odbywało się u nas dotąd na sądzie polskie i drzewa takiego znajdują się obecnie bardzo znaczne zapasy, drzewa zaś rąbanego na miarę russką dotąd w Warszawie wcale niema. Ponieważ do handlu i do użytku nadaje się tylko drzewo dawno rąbane, zatem nieprędko jeszcze spodziewać się można, aby w handlu ukazało się drzewo opałowe rąbane na miarę russką. Magistrat miasta Warszawy otrzymuje

wyrazów, cofają się w głąb, ustępując miejsca nowym, zupełnie jak śpiewacy w operze do arji popiosowej. Inni aktorzy przez ten czas pozostają bez ruchu w głębi w kilku grupach, wycekuje swojej kolei wysunięcia się na przód sceny. Przejścia, niezem niewymotywowane, w ogóle rażą, szczególnie w takich scenach, jak rozmowa Józia z Zofją Rapińską, kiedy młody człowiek opuszcza bez powodu miejsce, jakie zajął przy swojej ukochanej; powinno mu tam być dobrze i bez żadnej przyczyny przecieżyć się z bliskiego z nią sąsiedztwa nie oddalał. Nie zliczyłbym doprawdy elementarnych błędów, jakie mnie w tem przedstawieniu uderzyły, a o których usunięciu pomyślećby warto.

Dobry inscenizator, znający swój fach, umie przecie i aktorów ustawić i przejścia ich w sposób widoczny dla publiczności wymotywować. A potrafi też porozstawiać meble w ten sposób, żeby scena wyglądała na prawdziwy salon, czy pokój, podobny do naszych mieszkań, a nie razła kanapami i fotelami, wysuniętymi na front sceny, przygotowanymi tam jakby na urząd, po to, żeby widza zupełnie złudzenia prawdy pozbawić.

„Wejście w świat” publiczność, zapelniająca dościszenie całą widownię teatru Rozmaitości, przyjęła bardzo życzliwie, darząc równie artystów, jak autora, hucznymi oklaskami i kilkakrotnem przywołaniem po każdym akcie.

Wychodząc z teatru, usłyszałem ustęp rozmowy nieznanym mi osob, który tu powtarzam.

— Niema w tem nic nowego, ale słucha się przyjemnie, bo to jakieś sympatyczne.

Nie wiem, kto to powiedział, bom nawet twarzy mówiącego nie widział, ale, według mego przekonania, zamknął on w kilku słowach najlepszą i najtrafniejszą nową komedji Przybylskiego recenzję.

Kazimierz Zalewski.

bardzo często zapytania od rozmaitych władz i instytucji o objaśnienia co do cen drzewa według miary polskiej i russkiej, że zaś tego ostatniego w handlu wcale niema, zachodzi przeto pewna trudność w ustanowieniu proporcjonalnej ceny. Z uwagi, że termin zupełnego wyłączenia mjar polskich już jest blizkim, magistrat miasta Warszawy wystąpił do J. E. Głównego Naczelnika kraju z przedstawieniem, czy ze względu na powyżej wyluszczone warunki handlu drzewem: 1) handel drzewem może się nadal, do czasu wyczerpania gotowych zapasów odbywać na miarę polską lub przynajmniej, czy można dopuszczać do handlu drzewo rabane na miarę polską, lecz układane w sagi, wyrównywane ruskim trzećpola-nowemu sążniowi i 2) czy na żądanie władz należy wydawać informacje o cenach na miejscowe polskie sążnie?

— O przebiegu u nas epidemii cholery ogłoszone zostały za ostatnie dni następujące dane:

	Przy- było	Wyzdro- wiało	Zmar- ło	Pozo- stało
W m. Warszawie:				
D. 29-go grudnia:	—	—	—	2
W gubernji łomżyńskiej:				
D. 24-go grudnia:	—	—	—	4
W gubernji lubelskiej:				
D. 27-go grudnia:	2	—	—	6
W gubernji płockiej:				
D. 24, 25, 26, 27 i 28-go grudnia:	8	—	4	4

— Władza ministerjalna zatwierdziła zapis, uczyniony przez ks. Andrzeja Nowickiego, przeznaczający: rs. 2,000 na rzecz budowy kościoła św. Florjana na Pradze i rs. 300 dla przytulku paralityków św. Władysława za rogatką belwederską.

— Zmarły w tym czasie s. p. Adam Wojciechowski, b. urzędnik prokuratury, emeryt, zapisał testamentem: rs. 1,000 warszawskiemu Towarzystwu dobroczynności dla ubogich bez różnicy wyznań; na stypendja dla niezamożnych studentów uniwersytetu warszawskiego roczny procent od kapitału 2,000 rs.; takż procent od rs. 2,000 dla uczniów niższych szkół; procent od rs. 1,000 dla uczniów szkoły rzemieślniczej i nakoniec dla uczniów szkoły handlowej różnych wyznań procent od sumy rs. 1,000.

— Wczoraj o godz. 11-ej przed południem, w domu pod nr. 11-ym przy ulicy Drewnianej, opiekun cyrkulu X-go, p. Julian Skibiński, wobec opiekunki, pani Karłowiczowej, członków warszawskiego Towarzystwa dobroczynności i członków rady; pp. Rydzkowskiego, prezesa wydz. wsparcia, Heppena, sekretarza Towarzystwa, Hawsiewicza, Lochmana, Wacława Rydzkowskiego i t. d. rozpoczął wydawanie ubogim bezpłatnych obiadów. Na początek wydano ich 50, przyczem pani Karłowiczowa na rzecz tychże obiadów ofiarowała rs. 5, pp. Mirosławski i Klimek po rs. 3 i p. Jesionowski rs. 1.

— Do grona członków rady opiekuńczej ubogich cyrkulu IX-go, oddziału 2-go, zaproszono pp. Stanisława Chodkowskiego i Józefa Wodczyńskiego.

— W ciągu tygodnia od d. 5-go do d. 13-go grudnia r. z. w taniach jadalniach i herbaciarniach: na Nowem Mieście, na Szerokim Dunaju, na Starem Mieście, przy rogatce wolskiej, na placu Witkowskiego, na placu Grzybowski, przy ul. Siennej, na placu Mirowskim, przy ulicach: Czerniakowskiej, Targowej i Radzymińskiej, oraz w bazarze Ulricha dla ludności żydowskiej wydano gorącego jedzenia porcyj 37,953 i herbaty i kawy porcyj 12,965.

— Naczelnikiem nowoorganizowanego się wydziału rachuby na kolei wiedeńskiej mianowany został p. Kazimierz Niedźwiecki, dotychczasowy naczelnik biura kontroli kuponów, kasjerem zaś głównym tejże kolei p. Rudolf Karmański, pomocnik naczelnika wydziału kontroli towarowej.

— Przy zbliżających się wyborach na członków zarządu kasy emerytalnej kolei wiedeńskiej wprowadzono zmianę, polegającą na tem, że z pomiędzy ogółu służby, mającej z dniem 13-ym b. m. obowiązku należeć do nowej kasy emerytalnej, w głosowaniu uczestniczyć będą urzędnicy i oficjaliści, mający najmniej 3 lata służby etatowej i pobierający pensji najmniej rs. 240 rocznie. Wybieralnymi zaś będą tylko mający najmniej rok służby i pobierający niemniej, jak rs. 600 pensji etatowej.

— Przyjechali do Warszawy: konsul generalny rzeczypospolitej francuskiej Henryk Boyard z zagranicy, gubernator kaliski Daragan z Kalisza, naczelnik zarządu pałaców Cesarskich pułkownik Iwanow z Petersburga i dyrektor gimnazjum lubelskiego rz. r. st. Siengalewicz z Lublina.

— Z teatru.

* Wczorajszy wieczór był dla teatrów prawdziwie kasowym.

W godzinie rozpoczęcia spektakli dzielnica ulicy Wierzbowej przedstawiała ruch niezwykle, a olbrzy-

mi szereg powozów i sanek z trudnością mógł się posuwać wolnym truchtem ku placowi Teatralnemu.

Trzy nowości, a w ich liczbie dwie premjery, wypełniły teatry po brzegi.

* Dzisiaj w teatrze Wielkim „Przyjaciół Fryc” i „Syrena” (akt drugi), w Rozmaitościach „Wejście w świat” (drugi raz), a w Małym „Żołnierze Ludwika XIII-go” (drugi raz).

* Jutro odtęńczony będzie w teatrze Wielkim balet „Pan Twardowski”.

* Komedja Przybylskiego „Wejście w świat” grana będzie jutro po raz trzeci.

* W teatrze Małym jutro trzecie przedstawienie operetki Varney’a „Żołnierze Ludwika XIII-go”.

* Na scenie teatru Wielkiego odbyła się dzisiaj próba czytana ze sztuki Daudeta „Safó”.

* Wystawiona wczoraj pierwszy raz w teatrze Małym operetka Varney’a (libretto Ferriera i Prevela) „Żołnierze Ludwika XIII-go” odniosła tryumf zupełny.

Dawno już w teatrze Małym nie bawiono się tak wybornie i nie klaskano tak zawzięcie, jak na wczorajszej premjerze.

Pełne pysznego humoru libreto utrzymywało widzów w nieustającej wesołości; ani jeden numer obfitej w piękne melodje partycji nie przeszedł bez oklasków.

Po szalonym finale aktu drugiego publiczność sześć razy przywoływała artystów, domagając się powtórzenia finału.

„Żołnierze” stali się na długo pewnem źródłem dochodu dla kasy teatru Małego.

Szczegółowe sprawozdanie z braku miejsca odkładamy do jutra.

* P. Józef Paprocki z d. 1-ym stycznia opuszcza zajmowane dotychczas przez niego stanowisko intendenta Towarzystwa muzycznego; wakujące po nim miejsce objął p. Eustachy Kowalski.

* Obowiązki reżysera dramatu i komedji pełni zastępczo p. Marjan Prażmowski, p. Szymanowski bowiem korzysta obecnie z tygodniowego urlopu.

* W dniu wczorajszym znajdowało się publiczności: w teatrze Wielkim 714, Rozmaitości 462, Małym 406, na wystawie etnograficznej 39, w Dolinie szwajcarskiej 453 osób.

— Ujawniony.

Od lat blisko dwudziestu na łamach naszej prasy beletrystycznej i na afiszach naszych teatrów przemawiał do czytelników i teatromanów pseudonim autora pełnego dowcipu, obserwacji i zacięcia rodzimego.

Pseudonim opiewał: Jordan.

Łamano sobie głowy, kto ukrywa się po za tym pseudonimem, który zjednał sobie tyle sympatyj i szerzył tyle zdrowego humoru w społeczeństwie?

Od pewnego czasu w sferach literackich szeptało sobie półgębkiem nazwisko, ukrywane tak uporeczywie i zreżnie.

Nareszcie wczoraj spotkała nas miła niespodzianka, kładnąca kres dociekaniom i przypuszczeniom.

Na afiszu teatralnym zapowiadającym przedstawienie na rzecz kasy zaliczkowo-wkładowej artystów sceny warszawskiej, widnieje od wczoraj prawdziwe nazwisko Jordana, umieszczone w nawiasie obok tyle popularnego i sympatycznego pseudonimu.

Nazwisko opiewa: Julian Wieniawski.

Witamy serdecznie!..

— Ślizgawka.

Przy pięknej, chociaż mroźnej pogodzie w dniu wczorajszym tory łyżwowe były w obłożeniu.

U cyklistów i wioślarzy przewinęło się przeszło tysiąc osób, zaś na dwóch torach prywatnych zanotowano około 900 gości.

W dniu jutrzejszym na Dynasach odbędzie się próba oświetlenia elektrycznego, do którego maszyny już zostały sprowadzone.

Dla uzupełnienia notatki zaznaczyć należy, iż odbyty wczoraj na polu mokotowskim popis na „ski” czyli łyżwach szwedzkich niezupełnie się udał, co tłumaczono niedostateczną ilością śniegu.

— Kanalizacja.

Jutro odbędzie się posiedzenie komitetu kanalizacyjnego w biurze pod nr. 41-ym przy ul. Królewskiej, pod przewodnictwem prezydenta miasta.

Na porządek dzienny wniesiono następujące sprawy:

1) Sprawozdanie z posiedzenia komisji technicznej, odbytego w d. 29-ym grudnia r. p.; 2) przedstawienie kosztorysu technicznego na ułożenie rur wodociagowych wzdłuż ul. Grodzkiej; 3) przedstawienie głównego inżyniera p. Lindleya w sprawie zamówienia stalowych kół do żelaznej kolejki Deco-villa, na stacji filtrów na Koszykach; 4) przedstawienie tegoż inżyniera w sprawie ostatecznego obrachunku z p. Szustrem, przedsiębiorcą budowy kanałów w cytadeli; 5) wniosek głównego inżyniera p. Lindleya co do zwrotu kaucji pp. Szustrowi i Peschlowski.

przedsiębiorcom robót kanałowych; 6) przedstawienie co do budowy kanału wzdłuż ul. Długiej na prze-strzeni od ul. Miodowej do Freta; 7) przedstawienie rachunków bieżących i 8) wniosek co do ułożenia rur wodociagowych wzdłuż ul. Esplanadowej.

Początek obrad o godz. 7½ wieczorem.

— Bez wody.

Biuro wodociągów spłatało przy Nowym roku porządne figla mieszkańcom ulicy Erywańskiej.

Od godz. 7-ej rano do późnej nocy lokatorzy tej dzielnicy pozbawieni byli... wody.

Bez komentarzy...

— Zamknięcie cukierni.

W ciągu niespełna trzech miesięcy już trzeci z rzędu zakład cukierniczy z powodu niepomyślnego biegu interesów ulega zamknięciu.

Na ten raz los ten spotkał zakład, od wielu lat istniejący w najruchliwszym punkcie miasta.

— Z poślizgnięcia.

Na ul. Radzymińskiej Aleksandra Starkowa pośliznęła się na chodniku.

Nieszczęśliwa przy upadku złamała nogę i odwieziono ją do szpitala.

— Wściekły pies.

Na Starem Mieście pies niewiadomego właściciela pokąsał psa w domu pod № 14-ym.

Psa zabił stojkowy Sobański.

— Nagła śmierć.

Zamieszkały przy ul. Przyrynek pod № 12-ym wyrobnik, Franciszek Janusz, zmarł nagle.

Siedztwo, celem zbadania przyczyny zgonu, zarządzono.

+ Z przemysłu żelaznego.

Korespondent nasz z Dąbrowy górniczej pisze: Ruch jaki się objawił w tym czasie w handlu żelazem, dał impuls do znacznego powiększenia produkcji tego materiału w miejscowościach górniczych.

W Dąbrowie górniczej i jej okolicach, właściciele zakładów żelaznych dokonali znacznych ulepszeń w dziedzinie fabrykacji.

Zakłady hutnicze w Sieleu pod Sosnowcem, zbudowały i puściły w ruch piece do wyrobu żelaza służące systemu Martin’a.

Zakłady zaś górnicze Huta Bankowa w Dąbrowie Górniczej puściły w tych dniach w bieg dwie nowe walcownie drutu i blachy żelaznej.

+ Wywóz jaj.

W gub. kieleckiej wywóz jaj za granicę od miesiąca znacznie się ożywił.

Bezpośredni następstwem tego jest szybki wzrost cen jaj na rynkach miejscowych.

+ Echo ekaterynosławskie.

Z Ekaterynosławia piszą do nas:

„Od kilku lat nieczynna kuźnica w m. Ługańsku przechodzi obecnie z pod zarządu ministerjum skarbu pod zarząd ministerjum wojny.

Dawna kuźnica na wiosnę ma być przekształcona na fabrykę nabojeów.

Fakt ten wywołał wielkie zadowolenie w Ługańsku, gdyż ludność jego składa się przeważnie z robotników dawnej fabryki, którzy obecnie spodziewają się dostać na nowo dobry zarobek.

Fabryka ma zatrudniać około 2,000 robotników.

W osadzie fabrycznej Kamienskoje utworzyło się towarzystwo spożywcze.

Sklep stowarzyszenia ma być otwarty jeszcze przed Bożem Narodzeniem.

W tej samej osadzie rzemieślnicy fabryczni zawiązali stowarzyszenie wioślarskie, które w porze zimowej urządzi ślizgawkę i przedstawienia amatorskie.

Do Mariupola zjechał z Odesy sąd wojenny celem sądenia oskarżonych o rozruchy w czasie wybuchu epidemii.

Przed sądem stanie 109 podsądnych; przewodzcza zamieszek, Mosin, zmarł podczas śledztwa.”

+ Nowy port.

W Odesie przedsięwzięto budowę nowego portu, mającego przeznaczenie specjalne.

Służyć on będzie do wyładunku węgla, przywożonego morzem z Anglii i z portów azowskich z kopalń dońskich.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 3-go stycznia, w gmachu piekarni wojskowej warszawskiej, odbędzie się licytacja na dostawę w r. b. mięsa, słoniny i innych produktów dla oddziałów piekarskich; wadium rs. 100.

— D. 3-go stycznia, w urzędzie powiatowym janowskim, odbędzie się licytacja na trzyletnią dzierżawę dochodu kasy miejskiej z jatek rzeźniczych od rs. 223 kop. 53, wadium dla pragnących zadzierżawić wszystkie jatki wymagane w sumie rs. 115.

— D. 3-go stycznia, o godz. 7½, wieczorem, w lokalu tutejszego Towarzystwa ogrodniczego (przy ulicy Chmielnej pod № 14-ym) odbędzie się posiedzenie członków trzeciej stałej komisji kwinciarstwa.

— D. 3-go stycznia, w magistracie m. Łomży, odbędzie się

licytacja na trzyletnią dzierżawę dochodu kasy miejskiej łomżyńskiej z rzeźni miejscowej od rs. 2130 rocznie; wadium rs. 213.

— D. 3-go stycznia, w magistracie m. Łomży, odbędzie się licytacja na trzyletnią dzierżawę dochodu kasy miejskiej łomżyńskiej z opłat mostowych, targowych i jarmarcznych od rs. 2103 rocznie; wadium rs. 211.

— Od d. 3—12-go stycznia w tutejszym instytucie muzycznym odbywać się będą egzaminy kandydatów i kandydatek nowo zapisujących się do instytutu na drugie półrocze roku szkolnego 1892/3. Egzaminy odbywać się będą w godz. od 9^{1/2}—11^{1/2} przed południem.

— Do d. 3-go stycznia wydział gospodarzy zarządu kolei nadwiślańskiej przyjmować będzie deklaracje na objęcie prawa sprzedaży książek, gazet i pism periodycznych na stacjach kolei nadwiślańskiej na przeciąg roku jednego, trzech lub pięciu lat.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donoszą nam pod dniem 29-ym b. m.: „Towarzystwo lekarskie tutejsze mianowało swoim członkiem honorowym L. Pasteura w Paryżu z okazji 70-jej rocznicy jego urodzin. — Teatr tutejszy w d. 1-ym stycznia r. p. obchodzić będzie 50 tą rocznicę istnienia sceny w dotychczasowym gmachu. Na uroczystość odegrane zostaną te same utwory, które grane były przed 50-iu laty.

BANKI MYDLANE.

Było słodkie nad jagody,
Z których Cypru pola syna,
Nad szampany i tokaje—
To młodzieńcy było wino.

W szczerzoliwej stało czarze,
Tak misternej i pajęczej,
Ze w niej wino w blasku słońca
Rozświecało w barwy tęczy.

Ogniem piekło, szumem wrzało,
Wyiskrzona pianą biło,
Rozszalałe, rozrzucone
Niepowrotną wiośny siłą.

Młodzieńczego tego wina
Zawsze jedne są koleje:
Co się rychło nie wypije,
Czas wysuszy lub wyleje.

Gdy nie stało wreszcie wina,
Gdy młodzieńcy znikła mara,
Przemisternie wykowna
Szczerzoliwa pękła czara...

— *Sprostowanie.* W numerze wczorajszym noworocznym, pod rubryką szachów wkradły się pomyłki w zadaniu 252-im, które z tego powodu poniżej całkowicie powtarzamy: Białe: Król A8, Dama G4, Wieża G6, Laufr: A6, C7, Skoczek E8, Piony: B4, C3, E2 (nie F2), (9). Czarne: Król D5, Wieże: B5, F5 (nie E5), Skoczki: C2, D2, Piony: B6, C6, (7). Mat za drugim posunięciem.

NEKROLOGJA.

Cecylja z Boskich DOBIECKA,

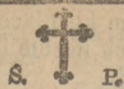
wdowa po obywatelu ziemskim i obywatelka miasta Warszawy, po ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, dnia 2-go stycznia 1893 r. zakończyła życie, przeżywszy lat 84. Stroskana rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 4-ym stycznia, w górnym kościele św. Krzyża, o godz. 11-iej i pół przed poł., potem zwłoki odprowadzone będą na dworzec kolei nadwiślańskiej, dla przewiezienia do grobów rodzinnych. 2—28

HENRYK BRANDEL,

emeryt, opatrzony św. Sakramentami, zasnął w Bogu dnia 1-go stycznia 1893 roku, przeżywszy lat 83.

Bolesnym ciosem dotknęci: żona, córka, zięć, syn z synową i wnuki zapraszają na wyprowadzenie zwłok z kościoła św. Krzyża na cmentarz powązkowski d. 3-go stycznia r. b. o godz. 2-iej po południu, oraz na nabożeństwo żałobne, w poniedziałek, o godz. 9-iej i pół zrana i we wtorek, o godz. 10-iej w tymże kościele odprawić się mające. —5—

Stefanja z Walewskich hrabina Gurowska

obywatelka ziemska,

opatrzona św. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach, zasnąła w Bogu dnia 1-go stycznia 1893 roku, przeżywszy lat 74.

Stroskane córki, wnuki i prawnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do górnego kościoła św. Krzyża dnia 3 stycznia, tj. we wtorek, o godzinie 11-iej przed południem, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po skończonym nabożeństwie na cmentarz powązkowski.

Nabożeństwo żałobne w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) odbędzie się nazajutrz po pogrzebie, to jest we środę, o godz. 11-iej przed poł. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2—27

z Wernerów Karolina Skrzyszowska,

żona ś. p. Aleksandra Skrzyszowskiego, właścicielka dóbr Piekut, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, oddała Bogu ducha dnia 31 grudnia 1892 r. przeżywszy lat 65. W ciężkim smutku pogrążona rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i sąsiadów na wyprowadzenie zwłok z majątku Piekut w dniu 2-im stycznia 1893 r. a następnie dnia 3-go stycznia, na złożenie zwłok z kaplicy przedpogrzebowej na cmentarz ewangelicko-augsburskim w Warszawie, o godzinie 3-iej po południu. —26

Za duszę

Adama Roli-Rakowieckiego,

syna ś. p. Eugenjusza, jako w drugą rocznicę jego zgonu, odprawione będzie nabożeństwo żałobne w parafii Pniwo w powiecie pułuskim, dnia 4-go stycznia r. b., o czym nieopieczono w żalu rodzinstwo, za wiadomości dalszą rodzinie, licznych zmarłego przyjaciół, kolegów i znajomych prosząc o westchnienie za jego duszę. —4736

† Ś. p. Franciszek Orzechowski, urzędnik warszawskiego powiatu, opatrzony św. Sakramentami, zmarł dnia 31-go grudnia r. b., przeżywszy lat 54. Stroskana żona wraz z dziećmi zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające we wtorek, o godzinie 10-iej zrana w kościele św. Antoniego (po-reformackim), oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godz. 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —3—

† Ś. p. Z de Lewald Jezierskich

Helena Kunegunda Kronisz,

żona b. obywatela ziemskiego, po długich i ciężkich cierpieniach zmarła d. 31-go grudnia, przeżywszy lat 69. Pozostały mąż, dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 3-im stycznia, t. j. we wtorek, o godz. 9-iej i pół zrana, w kościele po-trinitarskim na Solcu oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godz. 2-iej po poł., na cmentarz powązkowski.

† Za spójność duszy ś. p.

Pawliny Zbyszewskiej

odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele św. Krzyża, d. 4-go stycznia o godz. 11-iej i pół przed południem, na które rodzina zaprasza przyjaciół i znajomych. 2—1—

Dnia 4-go stycznia, to jest we środę, o godzinie 10-iej zrana, jako w pierwszą rocznicę śmierci

Bolesława Kościńskiego,

odbędzie się żałobne nabożeństwo za spójność jego duszy, w kościele św. Aleksandra, na które pozostała wdowa zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. 2—4818

† Za duszę ś. p. hr. Hortensji

MAŁACHOWSKIEJ,

dnia 8-go każdego miesiąca 1893-go roku, odprawiane będą msze święte o godzinie 9-iej zrana, w kościele św. Krzyża przed ołtarzem Przenajśw. Sakramentu. —4815

† W dniu 4-ym stycznia r. b., jako w oktawę drugiej rocznicy śmierci

ś. p. Stefanji Leo,

o godzinie 10-iej i pół zrana odprawione zostanie w kościele św. Ducha (po-paulińskim) nabożeństwo żałobne. —4817—

† W dniu jutrzejszym, jako w wigilję imienin

ś. p. Tytusa Chałubińskiego,

doktora medycyny i profesora, odbędzie się w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-iej zrana, żałobne nabożeństwo, na które pozostała w smutku wdowa wraz z rodziną przyjaciół i znajomych zaprasza. —4819—

Bl. p. Janinka Baumritter,

córeczka Feliksa i Anny z Muszkatów, małżonków Baumritter, przeżywszy ośm tygodni, w dniu 30-ym grudnia 1892 r. powiększyła grono aniołków. —2—

† Wszystkim, którzy w dniu wczorajszym towarzyszyli zwłokom ukochanej córki naszej Władysławy na miejsce wiecznego spoczynku, składamy niniejszem szczere, z serca płynące podziękowanie.

—29—

Skowronscy.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego“

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. Aj. półn.) — Biskup sumski Włodzimierz został mianowany biskupem jekaterynosławskim i taganroskim.

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. Ajen. półn.) — Komisja zbożowa zakomunikuje swoje wnioski komitetom giełdowym, zebraniom ziemskim i towarzystwom rolniczym, a następnie zgromadzi się ponownie w styczniu.

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. Aj. półn.) — Postanowiono zawiesić na osiem miesięcy wydawnictwo gazety *Dziennik Łódzki*.

DWULETNI SŁUŻBA.

Wiedeń 2-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.) — *Neue freie Presse* donosi, że państwowe ministerjum wojny przystąpiło już do wypracowania projektu dwuletniej służby czynnej w armji. (Aj. półn.)

REICHENSBERGER.

Berlin 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. War.) — Zmarłemu onegdaj przewodzący centrum, Piotrowi Reichenspergerowi, poświęcają dzienniki wszelkich odcieni pełne uznania i szacunku nekrologi.

(Piotr Franciszek Reichensperger urodził się w d. 28-ym maja 1810-go r. w Koblencku, był wysokim urzędnikiem sądowym. W roku 1848-ym posłował w pierwszym pruskim zgromadzeniu narodowym, w r. 1850-ym w parlamencie erfurckim, od roku 1858-go był członkiem sejmu pruskiego, a od roku 1871-go parlamentu niemieckiego i stanowił obok Windthorst'a najwybitniejszą siłę polityczną stronnictwa centrum. Ogłosił drukiem pomiędzy innymi głosne dzieło o „Kulturkampfie“ (1876), tudzież ciekawe pamiętniki: „Erlebnisse eines alten Parlamentariers“ (1882); przyp. red.)

OBJAWY ATMOSFERYCZNE.

Berlin 2-go stycznia. (Tel. pr. Kur. W.) — Zapanował tu ciężki mróz. Z Niemiec północnych donoszą o gwałtownych zamieciach, z portów bałtyckich o powodziach.

PRZEMÓWIENIA NOWOROCZNE.

Paryż 2-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.) — Carnot w przemowie do dyplomatów, a minister finansów Tirard do bankierów zapewniali, że honor Francji będzie ocalony. Potrzeba tylko mieć odwagę. Gwiazdami przewodniemi Francji były zawsze: honor, prawo, wolność i pokój.

Budapeszt 2-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Prezes gabinetu Wekerle, odpowiadając na przemówienie noworoczne Jokaja, zapewnił, że reformy prawa małżeńskiego i administracji będą przeprowadzone w całej rozciągłości.

CHOLERA.

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. Ajen. półn.) — Cholerę w Petersburgu można uważać za wygasłą.

Hamburg 2-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Wydarzył się tu wczoraj nowy wypadek cholery.

Paryż 1-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Z Dunkierki donoszą, że w forcie tamtejszym „Phi-

lippe" w środę zachorowało na cholera 13 osób, a w czwartek trzy.

ROKOSZ W ARGENTYNYE

Londyn 1-go stycznia. (Tel. pr. Kur. W.) — Z Buenos Ayres donoszą, że na rozkaz ministra wojny aresztowano tam wielu policjantów i członków straży, zamieszanych do spisku, który miał na celu podpalenie miasta w kilku punktach naraz. Marko Avellaneda odjechał już do prowincji Corrientes, celem zapośredniczenia zgody pomiędzy władzami a rokoszem. Kongres zamknięty.

Wiedeń 2-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Rokowania o utworzenie nowej większości parlamentarnej potrwały długo i będą bardzo trudne. Lewica boi się skompromitowania przed wyborcami.

Berlin 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Opublikowane tu przez *Vorwärts* kwity z wrzekomego odbioru sum z funduszu welfickiego uważają tu powszechnie za fałszyfikat.

Berlin 2-go stycznia. (Telegr. Agencji półn.) — Z Saarbrücken donoszą, że w okręgu górniczym Saary już 15,000 robotników przystąpiło do zмовy.

Berlin 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Ruble w gotówce 203 35 (onegdaj 202.05)
Ruble na dostawę 203 75 (onegdaj 202.25)

Z sądów.

II.

Olbrymi proces.

Posiedzenie izby sądowej w sprawie o fałszerstwo weksli, rewersów i kwitów Wincentego Przechadzkiego rozpoczęło się dzisiaj punktualnie o godz. 11-ej przed południem.

Urząd publiczny reprezentuje w tym procesie prokurator, p. Pomianowski.

Ze strony sukcesorów zmarłego Wincentego Przechadzkiego występuje w poparciu powództwa cywilnego adw. przys. Parczewski (z Kalisza).

Na ławie obrończej zasiada 11-tu adwokatów przysięgłych, jako to: J. M. Kamiński (obrońca Ludwika Przechadzkiego), Likiert (wimieniu 12-tu oskarżonych, tudzież ze strony sukcesorów zmarłego niedawno osk. Wolmana, broniących się przeciwko akcji cywilnej), Br. Lindau (obrońca 4-ch osk.), Ettinger (trzech), Kornfeld (dwóch), T. Wysocki (dwóch), Cederbaum, Małkowski, Rozenbach i Stankiewicz (po jednym), wreszcie wyznaczeni z urzędu adwokaci: Marczewski i Szenman. Prócz członków palestry, występuje nadto w charakterze obrońcy zajmujący się obronami karnymi p. Lewin.

Z pośród 13-tu wezwanych do izby świadków, dwóch (Brochocki i Kuc) nie stawili się na posiedzenie.

Po wstępnej dyskusji, dotyczącej kwestji porządkowych i nie przedstawiającej interesu dla szerszego koła czytelników, izba przekazała kwalifikujące się do sprawdzenia dokumenty ekspertom, w osobach pp. Nartowskiego, Łypaczewskiego i Sulimierskiego, a za stołem prezydjalnym rozpoczęła się tymczasem (o godz. 12½ z południa) relacja o dotychczasowym przebiegu procesu, wygłoszona przez członka izby sądowej, p. Lentza.

Przypomniawszy już wczoraj czytelnikom zasadniczą treść niniejszego procesu, obecnie na tle złożonej na dzisiejszym posiedzeniu relacji, śpieszymy podać ciekawą zaiste charakterystykę samej istoty czynu, i głównych aktorów tego sądowego dramatu, czerpiąc ją z motywów wyroku I-ej instancji.

Otóż, zdaniem sądu okręgowego kaliskiego, przestępstwo będące tematem obecnego procesu, jest w gruncie rzeczy faktem dość zwykłym i pospolitym w sferze chciwych łatwego zysku lichwiarzy. Toż nader często korzystają z ich usług nieletni panice, którzy gwoździą zdobycia marnowanych pieniędzy, nie wahają się podrabiać podpisu ojca lub matki, i którym, naturalnie, na bardzo grubo procent, lichwiarze z łatwością dyskontują sfalszowane rewersy i weksle, nie wątpiąc, iż bogaci rodzice marnotrawców chętnie zwrócą pieniądze, byleby tylko nie skompromitować swych dzieci i w zaraniu życia nie wtrącić ich na ławę oskarżonych.

Podobnież, zdaniem sądu, rzecz się miała i w obecnym wypadku.

Przechadzki, człowiek bogaty, lecz chciwiec i sknera, jakiego wyobrazić sobie nie można, literalnie grosza nie dawał żonie na utrzymanie domu. Nieszczęśliwa kobieta znalazła się wraz z dziećmi w najprzyczekniejszym położeniu. Z początku zastawiała swe kosztowności, za którymi poszły z kolei niezbędne rzeczy i sprzęty; ale w końcu nie było już nawet co zastawiać.

Co czynić...

Usłudni żydkowie znaleźli na to sposoby i wskazali go nieszczęśliwej kobiecie, i wnet zaczęła się systematyczna fabrykacja męzowskich weksli i rewersów, które dyskontowane i cedowane za bezcen, zapewniły Przechadzkiej jaką taką egzystencję, a dla żydów otworzyło istną kopalnię złota.

Jak kruki zlatują się tedy oni do Golewa (dobra Przechadzki) i zdobywają podrobione weksle i rewersy, pełni zysków bajecznych. Lecz wkrótce nastąpiło rozczarowanie. Przechadzki z początku, nie chcąc kompromitować żony, płacił sfalszowane przez nią weksle i zapłacił ich około 40,000 rs.. Gdy jednak ukazywały się coraz nowe zobowiązania, wyrastające, jak grzyby po deszczu, i gdy przeto ujrzał przed oczyma nieuchronną ruinę ostateczną, przestał płacić, zameldował o fałszerstwie i zaprowadził żonę, a wraz z nią zgrał domniemanych jej współników przed kratki sądowe.

Ciekawe są pobudki, przytoczone w motywach wyroku sądu, na usprawiedliwienie przedstawienia Przechadzkiej do łaski Monarszej. (Jak wspomnieliśmy wczoraj, wyrok sądu kaliskiego, uznając winę Przechadzkiej w zarzucie fałszerstwa i skazując ją na zamieszkanie w gubernji permskiej, postanowił jednak zanieść prośbę do Monarchy o zupełne jej ulaskawienie).

Przechadzka — czytamy w wyroku sądu kaliskiego — będąc młodą i posanną panną, ze znanej rodziny obywatelskiej, wyszła za mąż za człowieka również młodego, bogatego i wykształconego. W zaraniu swej młodości miała więc wszystkie warunki szczęścia i przyszłość zdawała samą pomyślnością uśmiechać. Iebawem nastąpiło rozczarowanie i niedola. Pokazało się, że mąż był potworem skapstwa; molierowski Harpagon, lub Pluszkin Gogola mogliby wobec niego uchodzić za ideał rozrzutności. W toku procesu dużo było tego dowodów. Tak na przykład, na zapytanie podprokuratora: czy zdarzyło mu się kiedykolwiek w życiu dać komuś 30 kop. na piwo, Przechadzki z oczywistym przerażeniem wykrzyknął: „O la Boga! nigdy w życiu!...”. Wykrzyknik taki doskonale maluje człowieka. Człowiek ten, mający ze 200,000 rs. majątku, gwoździł zaoszczędzenia grosza, był i jest gotów na wszelkie prywatce i poniżenia. Prowadzi najniebezpieczniejszy żywot, złamanego szeląga nie daje na utrzymanie żony i dzieci, i ażeby stopa jego życia nie wydała się nieodpowiednią do jego stanowiska społecznego, umyślnie zapiera się swego szlacheckiego pochodzenia.

Ale nie dość na tem.

Teścia swego, siwowłosego starca, Przechadzki podstępnie ściąga do siebie, obdziera go z ostatniego grosza, zmusza do spełniania obowiązków stróża w swych lasach i oddaje na pastwę nędzy, tak, iż nieszczęsny starzec z głodu i niewygód kona w jakiejś chłopskiej chacie...

Bałowchwalce przywiązanie Przechadzkiego do pieniędzy sprawia, iż on, bogaty obywatel ziemski i szlachcic, niekiedy targa się nawet na cudzą własność. Tak na przykład, jednemu ze świadków poprostu skradł czaprak, a teściowi ongi rozbił kufer, ażeby zabrać z tamtąd pieniądze!

I z takim to człowiekiem los związał nieszczęśliwą kobietę. A nadomiar ów mąż-skapiec wymyślał jej najordynarniejsze słowy i nawet bił czasami.

Taką tedy przybrały postać w prozie rzeczywistego życia wiośniane marzenia młodej kobiety, która z wiarą miłości w sercu i uśmiechem szczęścia na ustach, oddała się w ręce wybranego człowieka, aby dzielić z nim dołę i niedolę... Jakąż męczarnią było dla niej życie z tym człowiekiem, pozbawionym jakiegobądź szlachetniejszego popędu, odmawiającym żonie i dzieciom najpierwszych potrzeb życia, morzącego ich poprostu głodem!

Przez długi czas oskarżona znosiła to bez szemrania. Nareszcie struna pękła — Przechadzka zażądała separacji. Pod wpływem życzliwych znajomych stanął atoli kompromis. Mąż przeznaczył żonie 700 rs. rocznie na utrzymanie. Z początku starczyło to przynajmniej na chleb i kartofle. Lecz gdy dzieci podrosły (a było ich ośmioro), gdy trzeba było łożyć na ich wychowanie, nad głową Przechadzkiej znowu zaświtała nędza.

Co począć? Biedna kobieta straciła głowę. Nie żyli bliżej z nikim; nikt więc nie mógł wytłumaczyć jej, że ma prawo sądownie żądać od męża środków utrzymania, odpowiednich do jego majątku i własnego posagu... Wówczas to do przyciśniętej nędzą kobiety zgłaszają się lichwiarze i ofiarowują swoje usługi. Dają jej 10, 15 lub 20 rs. i w zamian każą wystawiać sobie weksle na 300 rs. z podpisem męża.

Taką jest geneza przestępstwa Przechadzkiej; taką jest droga, po której ta nieszczęsna ofiara bezprzykładnego skapstwa i chciwości męzowskiej, po całym pasmie przetytych zgryzot i udręczeń, zaszła na ławę oskarżonych. Do przestępstwa popchnęła ją z jednej strony bezbrzeżna niedola i nędza, a z drugiej zdradliwe podszepty występnych wyzyskiwaczy. W takim stanie rzeczy Ludwika Przechadzka, zdaniem sądu, na szczególne zasługuje uwzględnienie. Głos sumienia i sprawiedliwości domaga się dla niej miłosierdzia, i dlatego też sąd, wymierzwszy oskarżonej przepisana w kodeksie karę, zanosí jednocześnie prośbę do Tronu o zupełne uwolnienie jej od rzeczony kary.

Tyle o pobudkach wyroku sądu kaliskiego, uzasadniających przedstawienie Ludwika Przechadzkiej do łaski.

Pragnąc co rychlej w dzisiejszym sprawozdaniu dobieść do końcowej mety, dodajemy tylko, że, jako dowód winy 25-tych skazanych nabywców weksli, sąd okręgowy przytoczył w swoim wyroku wyraźne i, zdaniem sądu, całkiem wiarogodne zeznanie Przechadzkiej, iż wiedzieli oni dokładnie o fałszywości przyjmowanych dokumentów, i że niektórzy z nich sami nawet poddawali jej myśl owego fałszerstwa. Prawdziwość powyższych zeznań Przechadzkiej potwierdza, zdaniem wyroku, cały tryb postępowania wierzycieli, którzy nigdy nie pytali osobiście Wincentego Przechadzkiego o kursujące w tak wielkiej ilości weksle, a wszystkie procesy wytaczali w sekrecie przed nim, pozostawiając go zdala od rzeczywistego miejsca pobytu i doręczając mu pozwy i wyroki w obranych na wekslach fikcyjnych zamieszkaniach prawnych.

Nakoniec godzi się nadmienić, iż część motywów wyroku sądu kaliskiego poświęcona została prawnej kwalifikacji przestępstwa. Jak już wspomnieliśmy na wstępie, Przechadzka fałszowała rewersy i weksle męża. Wiadomo atoli, że, wedle prawodawstwa u nas obowiązującego, pojęcie wekslu w ścisłym znaczeniu stosuje się tylko do tych zobowiązań, które bądź przez handlujących wystawione zostały, bądź też pochodzą ze stosunku natury handlowej. Natomiast wszelkie skrypty, będące wynikiem zwykłych pożyczek, zaciągniętych przez osoby, które do świata handlującego nie należą, mają moc i znaczenie prostych rewersów, bez względu na to, że są skreślone na blankietach wekslowych i że formalnie mają postać weksli.

Otóż opierając się na powyższych zasadach, sąd okręgowy kaliski zmienił kwalifikację czynu, podaną w akcie oskarżenia co do Przechadzkiej i tych z pośród lichwiarzy, którzy dokumenty, mające postać weksli, nabywali, i zamiast wskazanego w akcie oskarżenia art. 1160 kodeksu (fałszerstwo weksli), zastosował do nich artykuły 1692 i 1697, traktujące o fałszowaniu wszelkich w ogóle dokumentów prywatnych, mogących być dowodami praw majątkowych lub zobowiązań.

Ta to właśnie zmiana pierwotnej kwalifikacji czynu jest między innymi powodem protestu, założonego przeciwko wyrokowi sądu okręgowego przez urząd prokuratorski.

Tak w możliwie dokładnym i krótkim zarysie przedstawia się dotychczasowy obraz tej ciekawej i niezwykłej sprawy.

Luźne notatki o dalszym jej przebiegu w instancji apelacyjnej podawać będziemy w miarę posiedzeń izby, które potrwają zapewne co najmniej dni kilka.

(D. c. n.)

Fr. N.

Wrzekoma kontrabanda.

Drugi wydział karny tutejszego sądu okręgowego sądził w tych dniach charakterystyczną sprawę, w której wyrok stanowi prejudykat dla sfer handlowych.

W lutym 1890-go roku władze celne z policją zrobiły rewizję w składzie materiałów aptecznych Stanisława Beli w Warszawie, podczas której znaleziono lekarstw zagranicznych, sprowadzonych drogą kontrabandy, na sumę rs. 311 kop. 46, w części lekarstwa te miały wzbронiony wstęp do Rosji. Zabrano je przeto na komorę, a Stanisławowi Beli wytoczono sprawę na zasadzie 1 cz. 774 art. kod. karn. i 1551 art. ustawy celnej.

Na posiedzeniu sądowym Stanisław Beli powierzył obronę swoją adw. przys. Janowi Maurycem Kamińskiemu, który oświadczył, że klient jego nie przyznaje się do zarzucanego mu przestępstwa.

Z zeznań świadków i eksperta, Edwarda Trentlera, właściciela apteki, okazuje się, że domniemanie o sprowadzeniu zatrzymanych u B. środków leczniczych zagranicznych drogą kontrabandy opiera się jedynie na tem, że część ich, oznaczona w protokole celnym n-rami od 1 do 18-go, zawiera w sobie lekarstwa, których obecnie zabroniono sprowadzać do Rosji, druga zaś część od nru 19-go do końca nie została zamieszczona w spisie tych środków leczniczych, których przywóz do Rosji jest dozwolony. Faktycznie jednak departament lekarski często zmienia zakaz sprowadzania z zagranicy rozmaitych środków leczniczych; zdarzało się, że z początku pewien medykament był na indeksie, a później można go było sprowadzać. Większą część zabranych u Beli lekarstw wolno był wówczas sprowadzać z zagranicy i w ogóle komora celna nie była zbyt surowa co do sprowadzanych lekarstw zagranicznych, będących najczęściej dla zdrowia niewinnym środkiem.

Obecnie przeważna większość zatrzymanych podczas rewizji u B. środków leczniczych nie jest warta — wyszły one z mody i nikt ich nie kupuje.

Następnie oskarżony nie może podlegać odpowiedzialności z 744 art. kod. karn., ponieważ podług rozumienia artykułu, ten, u kogo znaleziono i zatrzymano kontrabandę, ale nie w pasie granicznym, ulega karze tylko w wypadku, jeżeli nie udowodni, że kupił towary, uważane za kontrabandę, wewnątrz państwa rosyjskiego; tymczasem oskarżony dowiódł przez świadków: Nowickiego i Sierputowskiego, że cały skład materiałów aptecznych w Warszawie, a zatem i zatrzymane podczas rewizji środki lecznicze, nabył od Sierputowskiego; nie dowiedziano za wcześnie, aby Beli wiedział, że środki te sprowadzone zostały drogą kontrabandy.

Przedstawiciel komory domagał się konfiskaty zabranych środków leczniczych i nałożenia na oskarżonego kary w sumie 622 rs. 92 kop.

Sąd okręgowy, nie znajdując w danej sprawie cech przestępstwa, Stanisława Beli od wszelkiej odpowiedzialności uwolnił, nakazując jednocześnie zniszczenie zatrzymanych środków leczniczych, jako obecnie w Rosji wzbronionych.

Wyrok.

W miejscowym zjeździe sędziów pokoju zapadł wyrok, którego mocą zajmujące się w fabrykach tutejszych: Anna Jakubkiewiczówna, Julia Opalska, Franciszka Śmietacz, Marianna Zakiła, Marianna Wysocka i Antonina Wichtel, za samowolne opuszczenie służby, skazane zostały na pięć dni aresztu policyjnego.

Wyrok ten już jest zredukowany, albowiem sędzia pokoju, który sprawę tę w I-ej instancji sądził, skazał robotnice, w myśl przepisu o najemowaniu robotników, na dwutygodniowy areszt policyjny.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— Zgubionemu a zarazem życzącemu prenumeratorem. — Dr. G. przebywa w P. Adresem bliższym służyć nie możemy i do porady w tym kierunku uciekać się odradzamy.

— Teatromanowi. — Tak.

GIEŁDA

Warszawa 2-go stycznia.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie zapowiadały 202.25 i 202.50, co się równa kursom 49.45 i 49.37½ bez kosztów, a otrzymane nadto depesze twierdziły, iż tendencja giełdy berlińskiej nie poprawiła się. Nasze zobrańcie rozpoczęło obroty kursem 49.55 (równia 201.80 m. bez kosztów) za Berlin wpłatowy, lecz obniżyło tę cenę wobec dość chętniej podaży waluty do 49.45 (t. j. 202.25 m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 10 kop. i 5 kop. przy porównaniu onegdajszego kursu końcowego na korzyść rubli. W dostawach robiono dziś niewiele. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w końcu b. m. po 49.47½, 49.45 i 49.42½, a z odbiorem codziennym względnie do woli zbywającego do końca b. m. po 49.40.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 49.55, 49.52½, 49.50, 49.47½ i 49.45, przy kursach zasadniczych po 49.52½ i 49.50. Londyn krótki brano po 10.01 i 10.00½. Paryż krótki i Wiedeń krótki bez nabywców.

Wartość walut nie notowanych urzędownie: przekazy krótkie na Londyn 10.02½, na Paryż 40.25 i na Wiedeń 83.80.

W papierach obroty średnie, przy tendencji bez zmian. Żądano za listy likwidacyjne po 99.40 i 99.15, względnie do wielkości odcinków, a otrzymano za kilkanaście tysięcy rubli w pięciusetkach po 99.20. Pożyczki wschodniej II-ej em. kupiono kilka tys. rubli po 102.40, przy zaofiarowaniu po 102.50 II-ej em. i po 104.30 III-ej emisji, Zabrano kilka pożyczek premjowych russkich z r. 1864-go I-ej em. po 243.25. Pożyczki wewnętrzne 4% z roku 1887-go I-ej serji ceniono po 95.50, i po 95.25 trzy pozostałe serie, a nabyto kilka tysięcy III i IV-ej serji po 95.05.

Listy zastawne ziemskie 5%, starano się umieścić po 102.45 I-ej ser. i po 102.25 cztery następne serie, a umieszczono kilkanaście tysięcy najmłodszej serji po 102.— i 102.05. Listy zastawne 5% m. Warszawy oofiarowano po 102.50 I-ej i II-ej, po 102.30 III-ej ser., 102.25 IV-ej serji, po 102.20 V-ej ser. i po 102 VI-ej s., której wzięto kilkanaście tys. po 101.75.

Ulokowano kilka tysięcy 5% listów zastawnych miasta Łodzi II, III i IV-ej serji 101.75.

Listów 5% zastawnych wileńskich sprzedano kilkanaście tys. po 101.10.

Zapłacono za kilka akcyj Banku handlowego w Warszawie po 403.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych słabe, wyczekujące.

Nieurzędowe kursy żądane: za Berlin krótki 49.60, za Londyn krótki 10.02, za Paryż krótki 40.20 i za Wiedeń krótki 83.60.

W. O.

Okowita. Wiadro 100%, rs. 11.15 netto. Wiadro 75% rs. 8.87—2%, Dowozy i zapasy dostateczne. Usposobienie mocne. Cena warsz. Tow. ocz. i sprzed. spirytusu rs. 11.25 za 100%.

— Cukier. Biuro przedstawicieli fabrykantów cukru telegrafuje pod d. 31-ym grudnia r. z. o następujących transakcjach mączka cukrową krystaliczną dokonanych na tamtejszym rynku cukrowym: pod d. 29-ym t. m. Hornstein Charitonienice z przyszłej produkcji 30,000 pud. z odbiorem w Moskwie na wrzesień-październik po rs. 4.50 z zadatkiem rs. 2; pod d. 30-ym t. m. towaru gotowego spekulanta spekulantowi 10,200 pud. na stacji Olszanica na maj-czerwiec po rs. 5.03; Andruszki rafinerji kijowskiej 20,000 pud. z odbiorem w Kijowie na kwiecień-maj po rs. 5.30 z zapłatą po upływie 6 miesięcy.

Świadełstwo przywozowych sprzedano: różni fabryce Werchniaczka na 75,000 pud. gotowych po 82½ kop.; różni Mańkowskiemu na 37,000 pud. na luty-marzec po 84 kop.

Sprawozdania z targów.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego w dniu 2-im stycznia. — Po kilku dniach bez dostaw, z powodu dni świątecznych i bezczynności targowej, ofiarowano dziś znaczne ilości zboża, zwłaszcza żyta, bo 1,300 korey. Pszenicy wystawiono na sprzedaż 600 korey. Usposobienie spokojne, kupowano tylko wyborową pszenicę po 6.20 do 6.35, inne gatunki bez ruchu. Żyto łatwy zbyt znajdowało po cenach nawet nieco wyższych. Za wyborowe osiągnęto 4.75 do 4.80, za średnie 4.65. Owsa dowieziono 400 korey; nabywano po 2.90 do 3.30 stosownie do gatunku. Jęczmienia dostawiono 260 korey i osiągnęto 4.70.

— Magazyny tranzytowe przy stacji Praga kolei warszawsko-terespolskiej.

Sprawozdanie z dnia 31-go grudnia 1892 r.

	wyszło	przyszło	pozostaje
Żyta	2	10	wagonów
Owsa	2	12	"
Maki żytniej	—	4	"
Maki pszennej	—	12	"
Kaszy jaglanej	5	182	"
Kaszy gryczanej	—	20	"
Ryż	—	—	"
Pszenicy	—	5	"
Jęczmienia	1	71	"
Grochu	—	7	"
Gryki	—	31	"
Cebuli	—	—	"
Fasoli	—	12	"
Łoju	—	—	"
Makuchów	—	—	"
Maki kartoflanej	—	3	"
Cukru	—	2	"
Rodzenków	—	1	"
Kukurydzy	—	2	"
Razem	8 wag.	1	384 wagonów.

Libawa dnia 26-go grudnia. — Żyto (z gwarancją 102 funt. hol.) bez zmiany, russkie 87½ kop. płacono i poszukiwano. Pszenica bez nabywców. Owies biały mocno, litowski suchy 72 kop. w poszukiwaniu, kurl. i litewski wyborowy 80 do 83 kop. w poszukiwaniu, najlepszy 86—88 kop. w poszuk., miński 75 kop. w poszukiwaniu, dobry russki 73—74 k. płacono i posz., russki dobry biały 77—79 kop. w poszukiwaniu, wyborowy 80 do 85 kop. w poszukiwaniu, owies czarny mocno, wyborowy 73½ kop. płacono, 73 do 73½ kop. w poszukiwaniu, owies czarno-pstry bez ruchu. Jęczmień bez zmiany, na paszę suchy 62 kop. w poszukiwaniu, russki (103 do 104 f.) 63 kop. w poszukiwaniu, wyborowy (108 do 110 f.) 66 do 67 kop. w poszukiwaniu, Hreczka bez zmiany (z gwar. 100 f. hol.) 85 kop. w poszukiwaniu, lekka 81 kop. w żądaniu. Krupy 180 kop. płacono, 125 do 130 kop. w poszukiwaniu. Groch suchy na paszę od 70 do 71 kop. w poszukiwaniu, mało-russki 80—82 kop. w poszukiwaniu. Bób 81 kop. płacono, 80—81 k. w poszuk. Wyka słabo, russka 65 do 70 kop. w poszukiwaniu, litewska 50—60 kop. w poszukiwaniu. Fasola bez ruchu. Siemie lniane mocno, litewskie 7-miarowe 147 kop. płacono i poszuk., russkie 7-miarowe 147 kop. płacono i poszukiwano stopowo 7-miarowe 148 kop. w poszuk., 6-miar. 135 kop. w żądaniu, 134 kop. w poszuk. Makuchy lniane słabo, russkie wyborowe 98—105 kop. w poszukiwaniu. Makuchy konopne suche 56—58 kop. w poszuk. Otręby pszenne bardzo słabo, grube 60—63 kop. w poszuk., średnie 48—52 kop. w poszuk., miałkie 47—52 kop. w poszuk. Siemie konopne suche 142 do 143 kop. w poszukiwaniu. Lnica od 70 do 120 kop. w poszukiwaniu. Dowóz w dniu 23 i 24 grudnia wynosił: 19 wag. żyta, 81 wag. owsa i 255 wagonów różnych innych towarów

— D-r. Leopold Lubliner powrócił z zagranicy, Erywańska 5.—Przyjmuje od 4-ej i pół do 6-ej i pół po południu.

W ogrzewanym Cyrku przy ulicy Ordynackiej Cyrk Ernesto Ciniselli

Dziś wielkie przedstawienie. z udziałem całego towarzystwa oraz wszystkich specjalistów sztuki cyrkowej. Ostatnie kilka występów słynnego pogrómcy lwów **Manuela Veltran**. Szczegóły w afiszach, początek o godz. 8 wieczór. 12r

KOMITET
WARSZAWSKIEGO

Towarzystwa Wioślarskiego

podaje do wiadomości, iż w d. 6 stycznia r. b. urządzoną zostanie **zabawa dziecienna z choinką i królem migdałowym** dla dzieci, członków i wprowadzonych gości. Początek o godz. 4-ej po południu. W dniu zaś 7-ym, t. j. w Sobotę, o godzinie 9-ej wieczorem, odbędzie się dla pp. członków **wieczornica z choinką**. Bilety wydają się codziennie od godz. 8-ej wieczorem, 24r

— Wyjeżdżając na dłuższy przeciąg czasu do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, wszystkim życzliwym mi znajomym i przyjaciółom, których niezdążyłem osobiście pożegnać, załączam serdeczne uściśnienie dłoni.

Franciszek Baytel.

Warszawa, dnia 2-go stycznia 1893 r.

6

NOWA GWIAZDA

Bieleńska 5.

Dziś, dnia 21 Grudnia 1892 (2 Stycznia 1893 r.) i dni następnych

KONCERT

Słynnego Towarzystwa Śpiewaków
Tyrolskich 25r

Franciszka Reinera.

Początek o godzinie 8-ej, wejście kop. 10.

4483 Dr **J. Halpern** b. lekarz na klinikach zagranicznych, przyjmuje z chorobami **skórnymi i wener.** do 10 r. i od 3—5 po p. Nowy-Swiat 36.

Dr **Czesław Bitner**

Hoża 21, m. 4. Przyjmuje do 10-ej rano i od 4—6-ej po poł. 4743

— Dr med. **Edward Orłowski**, ordynator kliniki terapeutycznej w szpitalu św. Ducha, powrócił—Bracka 3. 4807

— **Oliwę wyborową nicejską, Tran biały i żółty** w najlepszym gatunku oraz wszelkie środki dezynfekcyjne poleca **skład materjałów aptecznych L. Ziemińskiego**, ul. Królewska nr 37. 1561

Dentysta **F. Ziemiański**

przeprowadził się do domu własnego ul. **Lipowa nr 5**, przyjmuje od 10-ej r. do 5-ej po poł. 1537

— **Istniejący od 1875 r. Kaucjonowany Zakład Pogrzebowy**

J. Pelczyńskiego

Nowy-Swiat 50.

1699

Specjalna Fabryka i Magazyn Bielizny L. GAŁKOWSKIEGO,

w WARSZAWIE,

Marszałkowska 131, róg Świętokrzyskiej.

Wszelkie artykuły w zakres | Wyroby trykotowe, Spinki,
bielizny wchodzące. | Szelki, Krawaty.

Ceny stałe—możliwie niskie. 2165

„Najlepszy krój koszul męzkich.”

Fabryka Torebek fantazyjnych Jermułowicza i Bergmana

W SOSNOWICACH,

Poleca: torebki pargaminowe i kancelaryjne z fantazją, w różnych kolorach i desenjach, z podszewką i bez, także specjalne do cukrów deserowych, kawy, herbaty, kakao, bakalji i śledzi, jak również do kapeluszy, koszul, krawatów etc. etc.

Fabryka posiada zawsze na składzie wielki wybór efektownych papierów fantazyjnych do opakowania Cukrów, Win, Perfum, Galanterji i t. d., jak również Serwetki fantazyjne i japońskie dla pp. Restauratorów i Oukierników.

Próby franco i gratis. 1686R

Jenerálny Reprezentant Max Blumenthal, Leszno 11, do którego prosimy zgłaszać się z obstarunkami.

Upraszamy o zezwolenie na zabranie prób.

Upraszamy o zezwolenie na zabranie prób.

OBWIESZCZENIE.

Zarząd Księstwa Łowickiego

podaje do powszechnej wiadomości, iż w Urzędzie Leśnym Lubochnia na osadzie Lubochenek w dniu 4 (16) Stycznia 1893 roku, o godzinie 12-ej w południe, odbywać się będzie głośna i przez opieczetowane deklaracje licytacja na sprzedaż drzewa, t. j. posuszu w liczbie 1070 sztuk, od summy szacunkowej rs. 1493 kop. 52.

Warunki do niniejszej licytacji mogą być przejrzane w Biurze Zarządu Księstwa w Skierniewicach i w pomienionym wyżej Urzędzie Leśnym.

Drzewo można obejrzeć na miejscu, które miejscowa straż leśna na żądanie okaże.

Za zgodność Referent **Nowodworski**,

38r

GLAZURY KAFLOWE i MAJOLIKOWE,

podług najnowszych ulepszeń, po cenach przystępnych, wyraża
Fabryka Glazur „BOROWNIA”,
pr. Ostrowiec w Ćmielowie.

Reprezentacja na Warszawę p. F. Pawłowski, Bracka 22. 2238

KATARY, ZATKANIE KANAŁÓW ODDECHOWYCH, SUCHOTY, -ASTMA

leczą się zażywając

KAPSULKI GUYOTA

CAPSULES GUYOT

Kapsułki te dawniej były czarne i nieprzyjemne do polykania, obecnie są białe podobne do cukierków.

Na każdej kapsułce odbity jest podpis Guyot.

Najdelikatniejszy żółdek znosi smole w Kapsułkach Guyota zawartą.

Uważać należy na podpis trójkolorowy.

ZNAJDUJĄ SIĘ
we wszystkich aptekach.

Fabryka i sprzedaż hurtowa
19, rue Jacob w Paryżu.

L. Guyot

1726

Nauka i wychowanie.

Adres pierwszorzędnej biura nauczycieli. Askiego. Załęski, Mazowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 3948r

Biuro pedagogiczne rekomenduje nauczycieli, metrow, guwernantki, bony. Świętokrzyska 27, Dąbrowska. 41900

Gimnazysta, z patentem udziela lekcji. Hoża 32-18. 42473

Potrzebny nauczyciel z pozwoleniem, na dobrą posadę. Niecała 12, m. 24. 13r

Student uniwersytetu kijowskiego poszukuje lekcji na wyjazd. Posiada gruntownie język niemiecki. Skończył gimnazjum mławskie. Adres: Kijów, Nazarjewska 15, Sarczewiczi. 42024

Skończywszy 2 kursa szkoły handlowej prywatnej, mogę przygotowywać, przyjmuję również jakiegokolwiek pracę lub korepetycje w mieście lub na wsi. — Tamka 23, mieszkania 7. 42466

Śpiewu lekcje, posiadając metodę pierwszorzędnych metrow, będę udzielał jak dawniej w domu i po za domem. Zastać można od 4-6. Chmielna 23-7. 42345

W zakładzie frublewskim Ludwika Jałowskiego, Wspólna 40, 2 stycznia rozpoczynają się zajęcia z dziećmi. Tamże rozpoczyna się nowy kurs metody dla wychowawczyń. 42343

Doniesienia osobiste.

Israelita lat 26, brunet, z zamożnej rodziny, mając rocznego dochodu 1,500 i w gotówce 6,000 rubli, pragnie poznać w celach matrymonialnych inteligentną, przystojną pannę lub wdowę do 23 lat (blondynkę), z odpowiedniej rodziny i z pewnym posagiem. Reflektantki raczą oferty nadesłać poście-restante „Sokrates 6,000.” 42047

Kawaler, katolik, lat 29, wykształcony rolnik, z dobrej rodziny, posiadający kapitału 10,000, w celu matrymonialnym w braku stosunków poszukuje tą drogą młodej panny, również katoliczki, ze średnim wykształceniem. Oferty składać Warszawa poście-restante dla „Alfreda 155” i zawiadomić w Kurjerze Warsz. 42433

List poście-restante K. W. Wdowa 5,000 do Łodebrania. 15

Posady i prace.

a) Poszukiwane.

A) Osoba z patentem Konserwatorium pragnie udzielać lekcji muzyki na fortepianie u siebie. Hoża 38, m. 12. 4139r

Bona francuzka, świeżo przybyła, poszukuje miejsca. Krucza 13, m. 33. 42541

Chemik energiczny, z patentem politechniki berlińskiej, który pracował praktycznie w jednej z większych cukrowni w Niemczech, z najlepszymi rekomendacjami, szuka posady. Łaskawe oferty sub („S. M.”) przyjmuje Kurjer. 42550

Człowiek młody, umiejący pisać po polsku i po rusku, żonaty, bezdzietny, z dobrimi świadectwami, poszukuje zajęcia szwajcara lub woźnego, na żądanie może złożyć kaucję. Wiadomość: Rymarska 14, sklepik. 42545

Młody człowiek, kawaler, posiadający elementarne wykształcenie i 500 rs., poszukuje pracy. Oferty: Komorowski, ul. Browarna 19. 42401

Młoda osoba, z porządnej rodziny, poszukuje miejsca bony lub do sklepu. Długa 42, sklep W-go Sorokina. 42467

Rządca-ekonom poszukuje posady. Wilcza 27, mieszkania 10. 2

Udzielona krawcowa poszukuje roboty w domach prywatnych. Elekoralna 23, mieszkania 19. 42520

LOMBARD

przy ulicy Chmielnej 41.

zawiadamia, że licytacja na zastawy nie prolongowane, rozpocznie się 10-go Stycznia 1893-go r. 2212

MASZyny CEGIELNIANE

dostarcza 1571R

L. Schmelzer, Magdeburg.

!Ważne dla Kasjerów!

DEZINFEKTOR BANKNOTÓW,

zabezpieczający kasjerów i osoby mające do czynienia z banknotami od szkodliwych zarasków.

Należy używać tego płynu do zwilżania palców przy rachowaniu. Dla zniszczenia zarasków zawartych w brudnych banknotach, należy je przekładać w szufladach bibuła, napojoną tym płynem. 1575R

Dostać można w sklepach własnych.

Warszawskiego Laboratorium Chemicznego

Oryginalne

Syberyjskie drobne wyroby z kolorowych kamieni, nie drogo

na podarunki

Marszałkowska, róg Świętokrzyskiej 184; w Magaz. wyrobów z kamieni. 2242

Dla pp. Szewców.

Kupuję za gotówkę dobre męskie obuwie.

Kto z pp. Majstrów podejmie się dostarczenia po przystępnej cenie, tygodniowo do 50 par obuwia, zechce nadesłać swój adres na Dzielnią 20, mieszkania 30. 2246

W dniu 30 Grudnia (11 Stycznia 1892 r.), odbywać się będzie

LICYTACJA

in minus na dostawę artykułów żywności i innych przedmiotów dla Warszawskiego Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych. — Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarii tegoż Instytutu. 2257

Pługi systemu Sucheniego na podobieństwo pługów Sacka.

Cena rs. 8 kop. 26. 2251

Z powodu podrobienia ich w wielu fabrykach, proszę zwrócić uwagę na litery **J. Sucheni**, na oryginalnych pługach. — Katalogi na żądanie. — Adres: poczta Noworadomsk D. Z. W.-W. Sucheni w Gidlach.

Tania Sprzedaż.

Z powodu śmierci właścicielki wyprzedaje się bielizna męska, damska i dziecienna. W wielkim wyborze: Garnitury do chrztu, Sukienki i Partuski, Chusteczki batystowe haftowane, Materiały wełniane na suknie i pokrycia. 1858R

Krakowskie-Przedmieście 4
wprost Kopernika, 1-e piętro.

Reichel.

Para karych

OGIERÓW

powozowych, spokojnych, nie drogo do sprzedania. — Wiadomość u stróża Ignacego, Długa 25 (Eldorado). 2250

Encyklopedia Humoru,

4 duże tomy. — Cena zniziona z 8-ia na 3 rs
Sprzedaje Księgarnia

B. Bolcewicz,
Saski Plac 5. 1432P

NOWE MODY

PISMO ILLUSTROWANE DLA KOBIET.

Kwartalnie z przesyłką rs. 1.50.

Okazowy numer gratis i franco.

Adres: H. Olawski, Warszawa. 2247

Licytacja.

Od 900 rs. i niżej, odbędzie się w sali 3-go Wydziału Sądu Okręgowego Warszawskiego w dniu 23 Grudnia (14 Stycznia) 1892/3 roku na sprzedaż 2-eh nowych domów z zabudowaniami, altaną, ogrodem i placem, około 3-eh morgów, położonych w m. Nowym Dworze, przynoszącym czystego dochodu 500 rs. Życzący zaś wejść w umowę kupna prywatnie z właścicielem, raczą nadesłać oferty pod „Licytacją” do Biura Ogłoszeń, SENATORSKA 26. 1855r

SANKI. Nowy transport.

w Fabryce Powozów 2239

Karola Sommera, Leszno 36.

poszukuje się na prowincję pierwszorzędnej krawcowni do natychmiastowego wstąpienia. Kompletne uzdolnienie w kroju sukien i dzieciennych płaszczyków. Tylko posiadające świadectwa z pierwszorzędnych magazynów mogą nadsyłać oferty do kantoru Kurjera sub N. L. 27. 19r

Potrzebne panny podręczne i do nauki. — Ciepla 7, m. 63. 42459

Potrzebne są panny zdolne do staników pokryć. Nowy-Swiat 62, H. Mukłanowicz. 42458

Potrzebna osoba średnio wykształcona, nie młoda, na wyjazd na wieś do dwójki dzieci tania. Marszałkowska 32-11. 42336

Potrzebna jest bona niemka, starsza, na wyjazd do Łodzi. Zgłaszać się: ulica Długa 18, do magazynu. 4173r

Ślusarz. Chcąc urządzić przy swojej fabryce haftów i koronek warsztat ślusarski, poszukuje zdolnego ślusarza, znającego dokładnie maszyny parowe i motor gazowy. Oferty wraz z referencjami nadsyłać proszę do kantoru fabrycznego W-go M. S. Feinkinda przy ulicy Świętojejskiej 10. 42085

Kupno i sprzedaż.

A) Bardzo tanio sprzedaje biżuterję złotą, srebrną, pierścionki najnowszych fasonów z brylantami i prawdziwymi kolorowymi kamieniami, pierścionki 56 próby od rs. 2kop. 80, słubne obrączki złote od rs. 8 i t. d. Kupuje srebro, złoto, zamieniam na nowe. Przyjmuję wszelkie obstarunki podług najnowszych wymagań oraz reparacje, złoczenie, srebrzenie; wszystko wykonywam tanio, sumiennie. Oraczowski, jubiler, Nowy-Swiat 36. 42049

Adres. Meble z czterech pokoiów rozmaite Apozostawiono tanio do sprzedania. Krucza 10, rządca domu. 40073

